

vennootschappen en burgerlijke vennootschappen met handelsvorm vloeit evenwel voort dat de toepassing van de WCO niet beperkt wordt tot ondernemingen met de hoedanigheid van koopman. Net zomin als het criterium van een afgescheiden vermogen, is het criterium afgeleid uit de hoedanigheid van handelaar, relevant t.o.v. het met de WCO nagestreefde doel.

Het Grondwettelijk Hof overweegt tot slot dat de procedure inzake collectieve schuldenregeling niet gelijkwaardig is met de gerechtelijke reorganisatie, gelet op de onderscheiden finaliteit van beide procedures.

Ter remediering van de vastgestelde ongrondwettigheid kan gewezen worden op artikel 4 van het wetsontwerp tot wijziging van verschillende wetgevingen inzake de continuïteit van de ondernemingen (*Parl.St.* Kamer 2012-13, nr. 2692/001) en op artikel 2 van het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, ten einde het toepassingsgebied ervan te verruimen tot de landbouwers die hun activiteit uitoefenen als natuurlijke persoon (*Parl.St.* Kamer 2012-13, nr. 2713/001).

Grondwettelijk Hof 7 maart 2013

Zaak: 33/2013

CONTINUITÉIT VAN ONDERNEMINGEN

Algemene bepalingen – Gevolgen van de beslissing tot reorganisatie

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Dispositions générales – Conséquences de la décision de réorganisation

Overeenkomstig artikel 30, 1. WCO kan tijdens de duur van de opschorting voor schuldvorderingen in de opschorting geen enkel middel van tenuitvoerlegging op de roerende of onroerende goederen van de schuldenaar worden voortgezet of aangewend. Dit verbod treft zowel de gewone schuldeiser in de opschorting als de buitengewone schuldeiser in de opschorting. Aan de orde was de vraag hoe deze bepaling zich verhoudt met het in artikel 30bis van de wet 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders neergelegde verplichting tot inhoudingen en stortingen ten gunste van de RSZ. Hierbij dient te worden opgemerkt dat artikel 30bis, § 11 uitdrukkelijk bepaalt dat het mechanisme voorzien in artikel 30bis van toepassing blijft in geval van een procedure van gerechtelijke reorganisatie.

Via het mechanisme van artikel 30bis geniet de RSZ een waarborg die niet wordt toegekend aan de overige schuldeisers van de schuldenaar, die de mogelijkheid ontzegd worden om over te gaan tot een tenuitvoerlegging op het vermogen van de schuldenaar. Het Grondwettelijk Hof overweegt evenwel dat de doelstellingen die worden beoogd met artikel 30bis niet beïnvloed wor-

den door de opschorting in het kader van een gerechtelijke reorganisatie. De vaststelling dat de RSZ (en de overige schuldeisers) niet (rechtstreeks) tot tenuitvoerlegging op het vermogen van de schuldenaar kan overgaan, moet bovendien onderscheiden worden van de regeling waarbij een deel van de schuldvordering van de schuldenaar door de opdrachtgever wordt ingehouden en doorgestort aan de RSZ.

Grondwettelijk Hof 21 maart 2013

Zaak: 40/2013

FAILLISSEMENT

Verreffening – Verschoonbaarheid

FAILLITE

Liquidation – Excusabilité

Artikel 82, 2de lid Faill.W. bepaalt dat de echtgenoot van de gefailleerde die persoonlijk aansprakelijk is voor de schuld van zijn echtgenoot van die verplichting wordt bevrijd ingevolge de verschoonbaarheid van de echtgenoot-gefaillerede. Een gelijkaardige regeling is voorzien ten voordele van de voormalige echtgenoot voor de schuld die zijn voormalige echtgenoot was aangegaan tijdens de duur van het huwelijk.

Het Grondwettelijk Hof, op prejudiciële vraag van het Hof van Cassatie, diende te oordelen over de bestaanbaarheid van voornoemde bepaling met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in die zin uitgelegd dat het een gelijke behandeling inhoudt tussen de echtgenoot van een gefailleerde die gezamenlijk of hoofdelijk met de gefailleerde een schuld is aangegaan, *ten behoeve van het eigen vermogen van de echtgenoot* en de echtgenoot van een gefailleerde die zich louter voor de persoonlijke verbintenissen van de gefailleerde heeft garant gesteld, *zonder daaruit een voordeel voor zijn eigen vermogen te halen*. Een gelijke behandeling zou inhouden dat een schuldeiser in beide onderstellingen zijn recht verliest op het verhalen van die schuld op de echtgenoot.

Het Grondwettelijk Hof beantwoordt de prejudiciële vraag ontkennend. Gelet op het feit dat de betrokken echtgenoten getrouwd waren onder het wettelijk stelsel, heeft de omstandigheid dat de gezamenlijke schuld van de gefailleerde en diens echtgenoot is aangegaan voor de verwerving door laatstgenoemde van een eigen goed, geen invloed omdat de verhaalsmogelijkheid van de schuldeisers ook betrekking heeft op het gemeenschappelijk vermogen van de echtgenoten. Hierdoor zou de doelstelling van het verschoonbaarheidsregime doorkruist worden (*fresh start*). De omstandigheid dat de verschoonbaar verklaarde gefailleerde *ex* artikel 1216 BW regres zou kunnen uitoefenen tegen zijn echtgenoot doet hieraan geen afbreuk. De omstandigheid, tot slot, dat de schuldeiser zich wel zou kunnen verhalen op het eigen vermogen van de echtgenoot, ten

behoefte van wiens eigen vermogen de schuld is aangegaan, in geval van een stelsel van scheiding van goederen, doch dit niet kan in geval van een stelsel van gemeenschap van goederen of het wettelijke stelsel, maakt artikel 82, 2de lid Faill.W. niet ongrondwettelijk, omdat een dergelijk verschil in behandeling voortvloeit uit deze keuze van de echtgenoten voor een bepaald huwelijksvermogensstelsel.

Hof van Cassatie 7 februari 2013

Zaak: C.12.0165.F./1 en C.12.0229.F.

CONTINUÏTEIT VAN ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Homologatie van het reorganisatieplan en rechtsmiddelen

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire par accord collectif – Homologation du plan de réorganisation et recours

Een reorganisatieplan voorzag in de integrale betaling, gespreid over 24 maanden, van de schuldvorderingen in de opschorting van zgn. ‘*créanciers étatiques*’ (de BTW-administratie en de administratie directe belastingen) enerzijds en in de betaling, gespreid over 36 maanden, van de helft van de schuldvorderingen in de opschorting van zgn. ‘*créanciers non étatiques*’ (de RSZ). Het reorganisatieplan werd door de vereiste gekwalificeerde meerderheid van de schuldeisers goedgekeurd. Het hof van beroep te Luik hervormt het vonnis van de rechtbank van koophandel, en homologeert het reorganisatieplan. Tegen dit arrest wordt cassatieberoep ingesteld, zowel door de procureur-generaal bij het hof van beroep te Luik, als door de RSZ.

Het cassatieberoep ingesteld door de procureur-generaal werd onontvankelijk verklaard. Overeenkomstig artikel 138*bis*, § 1 Ger.W. treedt het Openbaar Ministerie ambtshalve op telkens als de openbare orde zijn tussenkomst vergt. Dit is niet steeds zo wanneer een bepaling die de openbare orde raakt aan de orde is, doch enkel wanneer de openbare orde in het gedrang wordt gebracht door een situatie waaraan verholpen moet worden.

Wat de grond van de zaak betreft, overweegt het Hof van Cassatie, met verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 18 januari 2012 (nr. 8/2012), dat een gedifferentieerde behandeling zoals bedoeld in artikel 49 WCO, beoordeeld moet worden “*en tenant compte du but et des effets de la mesure critiquée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe, d’ordre public, d’égalité est violé lorsqu’il est établi qu’il n’existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé*”. Het onderscheid gemaakt in het reorganisatieplan tussen de ‘*créanciers étatiques*’ enerzijds en de ‘*créanciers non*

étatiques’ anderzijds berust op een objectief criterium, en draagt bij tot de verwezenlijking van de doelstelling van de gerechtelijke reorganisatie, te weten de continuïteit van de onderneming. Het hof van beroep mocht aldus wettig tot de homologatie van het reorganisatieplan besluiten.

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Jean-Marc Binon⁸

Wetgeving/Législation

Arrêté royal du 29 janvier 2013 modifiant l’arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l’activité d’assurance sur la vie (MB 8 février)

ASSURANCE TERRESTRE

Assurances de personnes – Assurance vie – Tables de référence – Egalité entre les femmes et les hommes

LANDVERZEKERING

Personenverzekering – Levensverzekering – Referentietafels – Gelijke behandeling van vrouwen en mannen

Par une loi du 19 décembre 2012 (présentée dans cette revue, 2013/3, 207), le législateur a tiré les conséquences, au niveau de la loi ‘genre’ du 10 mai 2007, de l’invalidation, à compter du 21 décembre 2012, par la Cour de justice de l’Union européenne (arrêt du 1er mars 2011) et, dans la foulée, par la Cour constitutionnelle (arrêt du 30 juin 2011), des dispositions du droit de l’Union et du droit belge en vertu desquelles les assureurs vie avaient été autorisés, à certaines conditions, à maintenir des différenciations fondées sur le sexe en matière de primes et de prestations.

Il convenait encore d’adapter l’arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l’activité d’assurance sur la vie (l’arrêté vie), dont l’article 24 autorisait jusqu’ici le recours à des tables de référence (de survie ou de mortalité) distinctes en fonction du sexe de l’assuré. A cette fin, un arrêté royal du 29 janvier 2013 (MB 8 février), qui a pris effet le 21 décembre 2012, est venu modifier cet article 24 en prévoyant dorénavant, conformément aux changements introduits par la loi du 19 décembre 2012 dans la loi ‘genre’, l’obligation pour les assureurs de recourir à des taux de survie ou de mortalité issus de tables de référence ‘unisexes’ déterminées selon la formule introduite à l’annexe I de l’arrêté vie dans les nouveaux contrats conclus à compter du 21 décembre 2012, au sens défini par cette législation. L’utilisation de taux issus de tables de référence distinctes en fonction du sexe demeure, en revanche, autorisée pour les autres contrats.

⁸ Maître de conférences invité à l’UCL; référendaire à la CJUE.